

handlingerne om revisionen. Kommunalbestyrelserne har peget på det ønskelige i, at byreguleringslovens bestemmelser gøres mere effektive, når det gælder at hindre, at landbrugsarealer anvendes til oplag, og at landbrugsbygninger indrettes til håndværks- og industrivirksomheder, der ikke hører hjemme i de grønne områder, men i byområderne.

Byudviklingsudvalget er enig med kommunalbestyrelserne i denne opfattelse og finder endvidere, at naturfredningsloven heller ikke er effektiv nok til at sikre yderzonerne.

Byudviklingsudvalget skal derfor henstille, at de nævnte love udbygges med henblik på effektivt at friholde yderzonearealerne for virksomheder af anden art end de i byreguleringslovens § 9 nævnte (d.v.s. landbrug, gartneri osv.), og at der tilvejebringes bedre muligheder for, at det offentlige om nødvendigt kan overtage yderzonearealerne.

I skrivelse af 9. marts 1965 til det daværende boligministeriets planlægningslovudvalg udtalte byudviklingsudvalget bl. a.:

„Kommunerne i det københavnske byudviklingsområde har været udsat for et stadigt stigende antal til dels vellykkede forsøg på at omgå kommunernes byplanmæssige dispositioner samt bestemmelserne i byreguleringsloven og naturfredningsloven, bl. a. ved udstykning af mindre landbrugsparceller på 1-5 ha, der kun anvendes til villabebyggelse, ved udlejning eller anpartsalg af haveparceller, hvorpå der opstilles skure eller campingvogne, ved ombygning og indretning af landbrugsbygninger til industriformål og ved opførelse af hønserier o. lign., der straks efter opførelsen tages i brug til industriformål.

Hertil kommer, at der i yderzonerne oprettes et stort antal oplagspladser, automobilkirkegårde o. lign. ofte af særdeles skæmmende karakter, og at et stort antal byvirksomheder rykker ind i ledige landbrugsbygninger og tager de nærmest liggende arealer i brug til parkeringsformål, oplag af entreprenørmateriel, byggematerialer o. lign.

Disse problemer er alvorligere, jo nærmere man kommer storbyens centrale dele; hvor ønsket om at sikre yderzonerne som re-

kreationsområder desuden stiller kommunerne over for særlige problemer.

Byudviklingsudvalget for Københavns-egnen er af den opfattelse, at den eksisterende lovgivning om byregulering, byplanlægning og naturfredning ikke kan anses for et tidssvarende middel til at hindre en for den store bybefolkning uheldig udvikling i yderzonerne.

IV. Henstilling.

Byudviklingsudvalget for Københavns-egnen skal derfor henstille, at der tilvejebringes tidssvarende lovbestemmelser, der sikrer,

- a) at sammenhængende landskaber af værdi for storbybefolkningens rekreativeformål friholdes effektivt for udstykning og bebyggelse, herunder for udstykning og bebyggelse til intensivere former for jordbrug,
- b) at der kan gennemføres fredning og tilvejebringes bedre betingelser for offentlig erhvervelse af yderzonearealer i hovedstadsområdet overensstemmende med udarbejdede planer for anvendelsen af disse arealer til rekreative formål af forskellig art,
- c) at korntørringsanlæg, hønserier, champignongartnerier, pelsdyrfarme, særlige drivhusgartnerier og lignende industrielle former for virksomhed, der enten slet ikke eller kun i meget begrænset omfang har brug for jord omkring bygningerne, ikke kan placeres i yderzone uden særlig tilladelse fra byudviklingsudvalget og fredningsmyndighederne,
- d) at landbrugsbygninger i yderzonerne ikke uden tilladelse fra byudviklingsudvalget kan tages i brug til noget andet formål.
- e) at yderzonejorder ikke kan tages i brug til udendørs oplag eller til opfyld uden byudviklingsudvalgets tilladelse, der skal kunne gøres betinget af ordentlig indretning og passende hegning m.v.,
- f) at udnyttelse af forekomster i jorden (sand, ler og kalk m.v.) efterfølges af en efter kommunalbestyrelsens skøn passende regulering og tilplantning af de afgravede arealer,
- g) at opdeling og udlejning af arealer i yderzonerne, uden at formelig udstykning finder sted, samt opstilling af campingvogne og indretning af camping-